

Lwowski Teatr Woskresinnia

***SPOTKAĆ
PROSPERA***

SPOTKAĆ PROSPERA

Nagroda publiczności 34. Zamojskiego Lata Teatralnego
BUŁAWA HETMAŃSKA

Scenariusz i reżyseria **Jarosław Fedoryszyn**

Dekoracja i kostiumy **Alla Fedoryszyna** (zasłużona artystka Ukrainy), światło **Krzysztof Dubiel**, dźwięk **Mykoła Kszanowski**.

Występują: **Nataliya Marczak/ Galyna Stryczak**, **Nataliya Łukaszonok**, **Petro Mykytiuk** (zasłużony artysta Ukrainy), **Wołodymir Gubanow** (zasłużony artysta Ukrainy), **Wołodymir Czuchonkin**, **Taras Juryczko**, **Juriy Pilipczuk**, **Oleksandr Chekmarow**, **Ewgenij Pietrow**, **Jurij Szorobura**, **Wasył Bułat/Igor Novikov**

Spotkać Prospera to barwne widowisko powstałe na podstawie Burzy, Romea i Julii, Hamleta i Snu nocy letniej Williama Szekspira wykorzystujące typowe dla teatru ulicznego środki ekspresji, mające na celu podkreślenie potrzeby ukazania niezwykłości i dobroci, słynnej szekspirowskiej postaci czarodziejskiego księcia Prospero. Teatr Woskresinnia używa szeroką paletę środków scenicznych odwołujących się do wrażeń wzrokowych, słuchowych, oraz - co istotne - do wyobraźni widzów. Magiczność, a także widowiskowość tego ulicznego przedstawienia tworzą bohaterowie szekspirowskich arcydzieł oraz ubrani w bogate i barwne kostiumy postacie na szczytach. Pojawiające się w widowisku sceny z dramatów Szekspira przenoszą widza w bajkowy świat układanek i fantazji. W spektaklu ważną funkcję pełni muzyka, raz niespokojna, oparta momentami na trąbce, kołatkach, bębnach, kiedy indziej fortepianowa, wesoła i optymistyczna, ilustrująca zabawę. W spektaklu używane są kolorowe fajerwerki, sztuczne i prawdziwe ognie, a także lampiony, dym, ruchome maszyny, metalowe figury wojowników. Scenograficzna różnorodność jest istotnym elementem tej inscenizacji upowszechniającej znane powiedzenie twórcy Hamleta, że „świat jest teatrem”. Widowisko warte jest polecenia zarówno znawcom twórczości Szekspira, jak i tym, którzy dopiero zaczynają interesować się jego dziełami. Ta pasjonująca podróż w świat dramatów geniusza ze Stratfordu, chociaż w niezwyklej kondensacji, uruchamia nieograniczone obszary wyobraźni.

Spektakl bez słów. Czas trwania 60 min

R E C E N Z J E

Fajerwerki, szczydła, akrobacje na drążkach na Festiwalu Sztuki Lalkarskiej W sobotę (24 maja) widzowie Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Lalkarskiej w Bielsku-Białej mogli zobaczyć spektakl „Spotkać Prospera” Teatru Woskresinnia z Ukrainy. Ognie, wybuchy, szczydła, akrobacje na drążkach, fajerwerki i żonglerka najlepiej sprawili widzów w zachwyty podczas wieczornego pleneru. Przedstawienie utrzymane jest w klimacie komedii dellarte i jest opowieścią o człowieku-demiurgu, który posługując się zarówno ziemską, jak i niebiańską mocą, cofa czas, aby wyczarować niezwykle sytuację i niezwykle postaci. Prospero - bo o nim mowa - powoduje, że cały świat staje się teatrem, a widzowie wraz z artystami tego teatru przenoszą się w rejony wyobraźni genialnego autora, Williama Szekspira. *MO Gazeta Wyborcza, Katowice*

Magiczny ogień na placu Chrobrego. Na przekór popołudniowej burzy w sobotni wieczór w ramach Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Lalkarskiej do Bielska-Białej zawiątał Ukraiński Teatr Woskresinnia. Spektakl plenerowy odbył się na placu Chrobrego. Sztuka nawiązywała do kilku dramatów Williama Szekspira - „Burzy”, „Hamleta”, „Romea i Julii”, „Snu nocy letniej”. Co ciekawe, spektakl grany był w języku polskim. Artyści, nawiązując do średniowiecznych jarmarków i sztuki cyrkowej, odkrywali w tekstach angielskiego dramaturga siłę żywiołów: powietrza, wody i ognia. Widzów licznie zgromadzonych na placu Chrobrego zachwyciły dźwiękowo-wizualne efekty specjalne, jak wybuchy, fajerwerki, akrobacje na drążkach, magiczne ognie, żonglerka i szczydła. *Agnieszka Pollak-Olszowska bielsko.biala.pl*

Kontakt z menedżerem (PI)

tel. kom. +48 601 097 695 | fax +48 12 262 00 15

e-mail: teatr@voskresinnia.eu | www.voskresinnia.eu

Klasą samą dla siebie był spektakl „Spotkać Prospera” lwowskiego Teatru Woskresinnia. Teatr ten działający pod kierownictwem doświadczonego artysty Jarosława Fedoryszyna od dwudziestu lat buduje własny wizerunek teatru poszukującego, stosując niejednokrotnie zaskakującą formę prezentacji poglądów na otaczającą nas rzeczywistość. „Spotkać Prospera” to barwne widowisko powstałe na podstawie „Burzy”, „Romea i Julii”, „Hamleta” i „Snu nocy letniej” Williama Szekspira wykorzystujące właściwie wszystkie dostępne środki formalne mające na celu podkreślenie własnej wizji potrzeby spotkania się z ideą niezwykłości i dobroci, opartą na słynnej szekspirowskiej postaci czarodziejskiego księcia Prospero. Spektakl podobnie jak jego bohater zaczarował zachwyconą widownię, która gorącymi oklaskami pożegnała zarówno wykonawców jak i trzydziestą edycję jeleniogórskiego Festiwalu. *Ryszard Klimczak Dziennik Teatralny*

Teatralne oblicza Szekspirowskich sztuk opalizują mnogością odcieni, interpretacji, wszelakich wariacji. Szczególnie na V Festiwalu Teatrów Europy Środkowej „Sąsiedzi”, który upłynął pod patronatem najslawniejszego angielskiego dramaturga. W barwnych szeregach twórców, którzy zaprezentowali spektakle inspirowane utworami Szekspira - i to tych najbarwniejszych - dumnie kroczył lwowski Teatr Woskresinnia z widowiskiem „Spotkać Prospera”. Bogactwo kolorystyki, bogactwo barw, strojów, dźwięków, rekwizytów i wszystkiego, co spowoduje wizualną burzę i zaatakuje zmysły odbiorców zmówiło się niczym armia i stało na Placu Litewskim ostatniego dnia festiwalu. Teatr Woskresinnia, odkładając na bok słowną warstwę sztuki, wyekspluował w pełni środki sceniczne odwołujące się do naszych wrażeń słuchowych, wzrokowych oraz - co istotne - do naszej wyobraźni. Już samo rozszyfrowywanie pojawiających się w widowisku scen i przyporządkowywanie ich do poszczególnych dramatów Szekspira przenosiło odbiorców w bajkowy świat układanek i fantazji. I choć nie każda scena mogła jasno wskazywać na ten czy inny wątek szekspirowski (choć większość była dość jednoznaczna), i nie każdy bohater z łatwością mógł zostać zidentyfikowany, to może właśnie na tym również polegał urok „Spotkać Prospera”, owiany nutką magii i niedopowiedzeń. Na ową magiczność, a także widowiskowość tego ulicznego przedstawienia pracowały zawzięcie fajerwerki, sztuczne i prawdziwe ognie, wystrzały kolorowych wstęg, barwnym deszczem opadających na aktorów, duże, drewniane ‘kołowrotki’ z aktorami w środku, akrobatyczne ruchy ciał, taniec - również postaci na szczytach, lampiony, rozpraszany dym, ruchome, metalowe maszyny przedstawiające wojowników, bogate stroje, a także niezwykle nastrojowa muzyka, raz niespokojna, oparta momentami na trąbce, kołatkach, bębnach, kiedy indziej fortepianowa, wesola i optymistyczna, ilustrująca zabawę. Warstwę dźwiękową budowały również gwizdy aktorów, gorzki płacz, delikatne śmiešky, jak i gromkie śmiechy, uzupełniające poszczególne sceny. Przy kreacji kostiumów wyzyskano blask ognia i fajerwerków - wraz z wybuchami i rozświetlaniem przestrzeni materiały skrzyły się i nabierały kolorów, połyskiwały i mieniły. Dotyczyło to szczególnie strojów szczydlarzy, ich błyszczących, zwiewnych i powłóczystych szat, ale efektownie prezentowały się również opięte, delikatnie lśniące kostiumy, jak i te, w których rozbliskiwał tylko posrebrzany lub cekinowy pasek. Stroje odznaczały się mnogością barw i materiałów, a całości dopełniały maski, hełmy, pióropusze i peruki. W scenograficznej różnorodności największą uwagę zwracały elementy drewniane. Elementy - co trzeba dodać - wielofunkcyjne i rozmiarów dość sporych. Drewniane koła, wozy i drągi towarzyszyły aktorom nieustannie w scenicznej przestrzeni, przejmując coraz to nowe role. Drągi stały się rekwizytami akrobatycznymi, innym razem - wiosłami, zaś wysokie, okrągłe ‘kosze’ z drewnianych sztachet mogły być zarówno schronieniem postaci, jak i - przewrócone - łódką. Stałym komponentem scenografii była ulokowana w tle konstrukcja, ozdobiona zwiewnym materiałem, przez większą część spektaklu spowita turkusową poświatą. Występ Teatru Woskresinnia był ostatnim spektaklem zaprezentowanym na V Festiwalu Teatrów Europy Środkowej „Sąsiedzi” - spektaklem zwieńczającym tegoroczną, jubileuszową edycję; spektaklem niezwykle wyrazistym i efektownym, na długo pozostającym w pamięci. *Anna Dobrecka, Teatralia Lublin*

Kto nie był w sobotę wieczorem na placu Jagiellońskim, powinien żałować. Cyrk, balet czy teatr? - widzowie mogli mieć wątpliwości. Lwowscy aktorzy nie tylko z pasją wcieliili się w role Szekspirowskich bohaterów, ale też tańczyli, z niezwykłą lekkością maszerowali na szczytach i wykonywali akrobacje na drążkach. Podczas całego spektaklu nie padło ani jedno słowo, ale warstwę językową z powodzeniem zastąpiły skomplikowane dekoracje, dziwne jeżdżące maszyny i barwne kostiumy aktorów. Największe wrażenie na widzach zrobiły efekty specjalne z ogniem, fajerwerkami, barwnymi wstęgami i niepokojącą muzyką. Radomianie zdążyli już poznać lwowskich artystów. W kwietniu wystawiali „Hoba” według dramatu Karola Wojtyły, a w maju „Glorię”. *Gazeta Wyborcza, Radom*

Lwowski Teatr Woskresinnia założony w 1990 roku przez zmarłego w 2020 roku Jarosława Fedoryszyna – absolwenta reżyserii Instytutu Teatralnego w Charkowie i moskiewskiego GITIS. Od momentu powstania teatr bardzo szybko podbił serca lwowskiej publiczności prezentując światową dramaturgię, która dotąd nie była wystawiana na scenach dramatycznych Ukrainy. Krok po kroku, wypracowywano własną, charakterystyczną formułę sceniczną, łączącą tradycyjne psychologiczne aktorstwo z nowatorską formą plastyczną. Każda premiera dla Jarosława Fedoryszyna była poszukiwaniem od zera najważniejszych środków wyrazowych i budowaniem formuły teatru, bliskiego sercu, i wyrażającego niepokój czasów w jakich przyszło mu żyć i tworzyć. Artyści Teatru Woskresinnia w ciągu swojego ponad trzydziestoletniego istnienia, prezentowali swoje spektakle w całej Ukrainie. Chętnie zapraszani do Polski brali udział w największych festiwalach teatralnych m.in. we Wrocławiu, Jeleniej Górze, Krakowie, Gdańsku, Szczecinie, Kaliszu, Warszawie. Spektakle wystawiali w Szkocji, Serbii, Słowenii, Niemczech, Rosji, Turcji, Białorusi, Austrii, Egipcie, Słowacji, Korei Płd., Hiszpanii, Czechach, Włoszech, Iranie, Belgii, Chorwacji, Węgrzech, Rumunii, Gruzji, Armenii, Litwie, Tajwanie. Wszystkie spektakle mają własny charakter, są efektowne, ale nie efekciarskie i prezentują wysoki kunszt sztuki aktorskiej. Do niebywale interesujących inscenizacji widzowie i krytyka zgodnie zaliczyli *Trzy siostry* Czechowa, *Drogę do Damaszku* Strindberga, *Gigantów z Gór* Pirandella, *Hioba* Karola Wojtyły, *Zwiastowanie* Claudela, *Zachodnią Przystań* Koltesa, *Oszalałego z miłości* Sheperda, *Szarańczę* Sribljanowicz, *Pod drzwiami* Borcherta, *Taniec Życia* Olesia, a ostatnio *Sierpień w hrabstwie Oasage* Tracy Letts i *Kształt rzeczy* Neila LaBute. Od 1996 roku Woskresinnia specjalizuje się w realizacji przedstawiień plenerowych. Rozmach i widowiskowość spektakli, połączone z mistrzowską grą aktorską przyniosły Teatrowi rozgłos i uznanie publiczności. Do najgłośniejszych przedstawiień scenicznych doszły plenerowe spektakle wyreżyserowane przez autora scenariuszy Jarosława Fedoryszyna: *Fiesta Baryliefa*, *Święte i Grzeszne*, *Danyo Halicki*, *Hiob*, *Marzenia*, *Gloria*, *Wiśniowy Sad*, *Spotkać Prospera*, *Misterium Piusa (Bal geniusza)*, *Testament Szewczenko*, *Mewa* i ostatnio *Echo planety* i *Pas de deux*. Teatr Woskresinnia dzięki tym realizacjom stał się niekwestionowanym liderem teatru ulicznego Ukrainy. W 2010 roku w dowód uznania osiągnięć artystycznych Ministerstwo Kultury Ukrainy nadało Teatrowi wysoce prestiżowy status Teatru Akademickiego.

Jarosław Fedoryszyn (1955 - 2020) - Założyciel i do 2020 roku dyrektor naczelny i artystyczny teatru, aktor, reżyser. Absolwent (1976 r.) Instytutu Teatralnego im. Iwana Kotliariwskiego w Charkowie, Moskiewskiego Instytutu Sztuki Teatralnej - GITIS (1990 r.) i warszawskiej Cinema School (1991 r.) w klasie Krzysztofa Zanussiego. Inicjator Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego *Złoty Lew* (1992). Reżyserował w Ukrainie, Polsce, Węgrzech, Rosji, Anglii. Był inscenizatorem widowisk w trakcie licznych ukraińskich festiwali teatralnych i ważnych wydarzeń Lwowa (spotkanie z papieżem Janem Pawłem II, ceremonii otwarcia stadionu na Euro 2012). Wyróżniony przez prezydenta Juszczenkę tytułem zasłużonego działacza sztuki Ukrainy. Zmarł w 2020 roku.

Krzysztof Dubiel - dyplomowany menedżer kultury, producent, promotor, dyrektor teatru. Stypendysta „Arts International” Institute of International Education w Nowym Jorku, Stażysta Actors Theatre w Louisville, Kentucky (USA). Honorowy członek British Royal Legion w Szkocji (Inverness). W latach 1989 - 1992 dyrektor administracyjny, a w okresie 1992 - 1995 Dyrektor Naczelny Teatru im. Cypriana Norwida w Jeleniej Górze. W okresie 1989 - 1995 Dyrektor organizacyjny Międzynarodowych Festiwali Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze; w latach 1990 - 2008 Dyrektor Międzynarodowych Festiwali Teatrów Ulicznych w Jedlinie Zdroju; 1995 - 2005 - współpracownik i aktor Teatru KTO w Krakowie. 1999 - 2003 menedżer marketingu Teatru Bagatela w Krakowie; od 2003 - producent Kijowskiego Teatru Ulicznego KET (Ukraina). W latach 2005 - 2011 menedżer marketingu Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie; 2003 Współautor projektu powstania Krakowskiego Teatru Varietes, 2011 - 2013 Koordynator merytoryczny europejskiego projektu teatralnego „Teatr 21 wieku. East meets West - West meets East”. W okresie 2013-2014 konsultant ds. marketingu i komunikacji społecznej Teatru Groteska w Krakowie. W latach 2014 -2016 Pełnomocnik Dyrektora Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie d/s Marketingu i Komunikacji Społecznej i w latach 2016-2018 Tour Manager Jubileuszowego Projektu pt. „Wędrowanie” Teatru STU w Krakowie, a w latach 2020 -2021 Pełnomocnik Dyrektora Teatru Scena STU. Od 2003 - Menedżer Teatru Woskresinnia.

